

POMEMBNO PRAVNO OPOZORILO: za podatke na tej spletni strani institucija ne odgovarja, podatki so zaščiteni z avtorskimi pravicami

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 8. novembra 2007(*)

„Fitofarmaceutvska sredstva – Vzpostredni uvoz – Postopek registracije za dajanje v promet – Dopustnost – Pogoji – Spoštovanje načela sorazmernosti“

V združenih zadevah C-260/06 in C-261/06,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ju je vložilo Cour d'appel de Montpellier (Francija) z odločbama z dne 24. maja 2006 in sta prispela na Sodišče 15. junija 2006, v kazenskih postopkih proti

Danielu Escalierju (C-260/06),

Jeanu Bonnarelu (C-261/06),

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, G. Arestis, E. Juhász, J. Malenovský in T. von Danwitz (poročevalec), sodniki,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,

sodni tajnik: R. Grass,

ob upoštevanju stališč, so jih predložili:

- za D. Escalierja in J. Bonnarela J.-P. Montenot, odvetnik,
- za francosko vlado G. de Bergues in R. Loosli-Surrans, zastopnika,
- za grško vlado G. Kanellopoulos in S. Papaioannou, zastopnika,
- za nizozemsko vlado H. G. Sevenster, zastopnica,
- za finsko vlado A. Guimaraes-Purokoski, zastopnica,
- za Komisijo Evropskih skupnosti B. Stromsky, zastopnik,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 10. julija 2007

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago členov 28 ES in 30 ES ter Direktive Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutvskih sredstev v promet (UL L 230, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva).
- 2 Predloga sta bila vložena v okviru kazenskih postopkov proti D. Escalierju in J. Bonnarelu, ki ju bremeni neupoštevanje francoske zakonodaje o dajanju fitofarmaceutvskih sredstev v promet, njihovem posedovanju in uporabi.

Pravni okvir

Ureditev Skupnosti

- 3 Na podlagi člena 28 ES so med državami članicami prepovedane količinske omejitve pri uvozu in vsi ukrepi z enakim učinkom. Kljub temu so v skladu s členom 30 ES dovoljene prepovedi ali omejitve uvoza, če so med drugim utemeljene z varovanjem zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, vendar ne smejo biti sredstvo za samovoljno diskriminacijo ali prikrito omejevanje trgovine med državami članicami.
- 4 Direktiva vpeljuje enotna pravila o pogojih in postopkih za registracijo fitofarmaceutskih sredstev (v nadaljevanju: registracija) ter nadzor in odvzem take registracije. Namenjena ni le poenotenju pravil o pogojih in postopkih za registracijo fitofarmaceutskih sredstev, temveč naj bi za zdravje ljudi in živali kot tudi za okolje zagotovila visoko raven varstva zoper grožnje in nevarnosti, ki izhajajo iz nezadostno nadzorovane uporabe fitofarmaceutskih sredstev. Poleg tega je Direktiva namenjena tudi odpravi omejitev prostega prometa z njimi.
- 5 Zadevna direktiva se nanaša zlasti na registracijo, dajanje v promet, uporabo in nadzor fitofarmaceutskih sredstev v tržni obliki znotraj Skupnosti. V skladu s členom 2(1) Direktive pomeni „dajanje v promet“ vsako razpolaganje, bodisi odplačno ali neodplačno, razen skladiščenja, povezanega z izvozom z ozemlja Skupnosti. Uvoz fitofarmaceutskih sredstev na ozemlje Skupnosti se za namene te direktive šteje za dajanje v promet.
- 6 Člen 3(1) Direktive določa:
- „Države članice predpišejo, da se fitofarmaceutskih sredstev ne sme dati v promet in jih uporabljati na njihovem ozemlju, če sredstvo ni bilo registrirano v skladu s to direktivo ?...?“
- 7 V členu 4 Direktive so med drugim navedeni pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za registracijo fitofarmaceutskega sredstva. V skladu z istim členom morajo države članice v registracijah natančno določiti pogoje v zvezi z dajanjem fitofarmaceutskih sredstev na trg in njihovo uporabo, izdajo pa se največ za obdobje desetih let, ki ga določijo države članice. Registracija se lahko pregleda kadar koli, pod določenimi pogoji pa tudi prekliče. Če država članica prekliče registracijo, o tem nemudoma obvesti imetnika registracije.
- 8 Poleg tega predvideva Direktiva v členu 3(4) in členu 16 poseben nadzor nad razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem posameznega sredstva. V skladu s členom 16(1) morajo biti na embalaži med drugim jasno in neizbrisno označeni trgovsko ime ali oznaka fitofarmaceutskega sredstva; ime in naslov imetnika registracije ter številka registracije fitofarmaceutskega sredstva in številni podatki o sredstvu ter njegovi uporabi, kot na primer kakršne koli posebne nevarnosti za ljudi, živali in okolje ter varnostni ukrepi za varovanje pred njimi, registrirane vrste uporabe fitofarmaceutskega sredstva in posebni pogoji, pod katerimi se sredstvo lahko uporablja, ter navodila za uporabo.
- 9 V skladu s členom 10(1) Direktive se mora država članica, v kateri je vlagatelj vložil zahtevek za registracijo fitofarmaceutskega sredstva, že registriranega v drugi državi članici, izogibati zahtevam za ponovitev testov in analiz v zvezi z registracijo sredstva v tej državi članici.
- 10 Člen 17, prvi pododstavek, Direktive določa:
- „Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da se fitofarmaceutska sredstva, dana v promet in njihova uporaba uradno nadzoruje zaradi ugotavljanja skladnosti z zahtevami te direktive in zlasti z zahtevami iz registracije ter s podatki na etiketi.“
- Nacionalna ureditev*
- 11 Člen L.253-1 code rural (zakonika o kmetijstvu) določa:
- „Končni uporabnik ne sme uporabljati, dajati v promet in posedovati fitofarmaceutskih sredstev, če zanje ni bilo izdano dovoljenje za dajanje v promet [...]“

12 Pogoji za izdajo dovoljenja za dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet v Franciji so določeni v odloku št. 94-359 z dne 5. maja 1994 o nadzoru fitofarmaceutskih sredstev (JORF z dne 7. maja 1994, str. 6683), ki je bil sprejet za prenos Direktive v nacionalni pravni red.

13 Člen 1 odloka št. 2001-317 z dne 4. aprila 2001, s katerim se uvaja poenostavljen postopek za izdajo registracije za fitofarmaceutska sredstva s poreklom iz Evropskega gospodarskega prostora (JORF z dne 14. aprila 2001, str. 5811), ki je bil uzakonjen v členih od R. 253-52 do R. 253-55 zakonika o kmetijstvu, določa:

„Iz države članice Evropskega gospodarskega prostora je fitofarmaceutsko sredstvo, za katero je bila tam izdana registracija v skladu z Direktivo in je enako sredstvu, ki je v nadaljevanju označeno kot ‚referenčno sredstvo‘, v državo mogoče uvoziti pod temi pogoji:

Ministrstvo za kmetijstvo mora za referenčno sredstvo izdati registracijo v skladu z določbami naslovov I, II in IV navedenega odloka z dne 5. maja 1994.

Istovetnost v državo uvoženega sredstva z referenčnim sredstvom se presoja s temi tremi merili:

- skupno poreklo obeh sredstev v smislu, da sta bili obe izdelani po isti formuli iste družbe oziroma podjetja, ki sta gospodarsko povezani ali imata licenco;
- izdelava s uporabo iste učinkovine ali ustih učinkovin;
- podobni učinki obeh sredstev ob upoštevanju morebitnih razlik v kmetijskih, fitosanitarnih in okoljskih, zlasti klimatskih razmerah, povezanih z uporabo teh sredstev.“

14 V skladu s členom 1 ministrskega odloka z dne 17. julija 2001 o uporabi odloka št. 2001-317 (JORF z dne 27. julija 2001, str. 12091) mora vsak vlagatelj zahtevka za registracijo fitofarmaceutskega sredstva s poreklom iz države članice Evropskega gospodarskega prostora k zahtevku predložiti informacije, ki vključujejo obrazec s podatki, katerih seznam je v prilogi tega odloka, osnutek embalaže sredstva, katerega registracija se zahteva zaradi vzporednega uvoza, v francoskem jeziku ter originalna embalaža uvažanega sredstva ali sredstev.

15 V prilogi k ministrskemu odloku je navedeno, da mora vsak vlagatelj zahtevka za registracijo takega fitofarmaceutskega sredstva ob zahtevku predložiti podatke o istovetnosti uvoznika, o istovetnosti uvažanega sredstva in referenčnega sredstva, o namenih uporabe sredstva, katerega registracija se zahteva, ter o francoski oznaki uvoza in predlaganem trgovskem imenu za zadevno sredstvo.

Spora o glavni stvari in vprašnji za predhodno odločanje

16 Iz odločbe o predložitvi izhaja, da sta bila pred francoskimi sodišči uvedena kazenska postopka proti vinogradnikoma D. Escalierju (zadeva C-260/06) in J. Bonnarelu (zadeva C-261/06), ki ju bremenita, da nista imela registracije za kmetijsko uporabo določenih škropiv proti zajedavcem. Poleg tega D. Escalierja bremenita, da je taka sredstva uporabljal, J. Bonnarela pa, da je nasprotoval njihovem uničenju. V obeh zadevah gre za sredstva s poreklom iz Španije.

17 Tribunal de grande instance de Carcassonne je s sodbama, obema z dne 15. junija 2005, obtoženca spoznalo za kriva storitve omenjenih kaznivih dejanj in oba obsodilo na denarno kazen 1500 eurov pogojno. D. Escalier in J. Bonnarel sta zoper ti sodbi vložila pritožbi na Cour d'appel de Montpellier.

18 Tako na prvi stopnji kot tudi pred predložitvenim sodiščem sta D. Escalier in J. Bonnarel zatrjevala, da so drugi uvozniki v Franciji že prejeli registracijo za sporna sredstva oziroma so izkazali podobnost z referenčnimi sredstvi, registriranimi v Franciji. Hkrati naj bi se poenostavljeni postopek registracije in predpisi zakonika o kmetijstvu, na katerem temeljijo zoper njiju uvedeni ukrepi kazenskega pregona, ne uporabljali za pridelovalce, ki ne uvažajo za trgovske, temveč za osebne namene. Poleg tega poenostavljeni postopek registracije po njunih navedbah ni v skladu s pravom Skupnosti oziroma je zaradi svoje okorelosti in z njim povezanih stroškov vsaj nesorazmeren.

19 Tribunal de grande instance de Carcassonne kot tudi Cour d'appel de Montpellier sta ugotovila, da je poenostavljeni postopek registracije, ki ga je določil francoski zakonodajalec, namenjen

preprečevanju, da bi bila v promet dana sredstva, ki so nevarna za ljudi, živali in okolje. Po navedbah teh sodišč je cilj takega postopka uskladitev načela prostega pretoka v Skupnosti z nujnostjo, da mora biti vsaki državi članici omogočena skrb za varovanje javnega zdravja in okolja, še zlasti ob upoštevanju krajevnih posebnosti. Dodajata, da direktiva ne loči med vzporednimi uvozi za trgovske namene in uvozi posameznikov, ki jih ti izvajajo za zasebne namene, za njihovo strogo osebno rabo.

20 V teh okoliščinah je Cour d'appel de Montpellier, ki meni, da je odločitev v postopkih pred njim odvisna od tega, ali so francoski predpisi združljivi s pravom Skupnosti, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanja, katerih besedilo je v zadevah C-260/06 in C-261/06 enako:

„1. Ali država članica v primeru, ko določi, da se za uvoz fitofarmacevtskega sredstva iz druge države članice, v kateri ima sredstvo registracijo za dajanje v promet, dodeljeno v skladu z Direktivo 91/414/EGS1, uporabijo določbe poenostavljenega postopka registracije, da bi preverila, ali uvoženo sredstvo izpolnjuje pogoje skladnosti, določene s sodbo C-100/96 z dne 11. marca 1999, lahko nasprotuje uporabi navedenega poenostavljenega postopka za gospodarski subjekt, če:

- je uvoznik kmet, ki sredstvo uvaža zgolj za številne, vendar količinsko omejene potrebe svojega kmetijskega gospodarstva in ga ne daje v promet v smislu trgovine, ki ga zajema pojem dajanja v promet;
- je poenostavljeni postopek registracije, ki velja kot uvozno dovoljenje, vezan na osebo vsakega gospodarskega subjekta/dobavitelja, ki mora uvoženo sredstvo poimenovati z lastno znamko in zanj plačati takso 800 eurov?

2. Ali je v primeru nikalnega odgovora na prvo vprašanje sodbo z dne 26. maja 2005 ?Komisija proti Franciji? v zadevi C-212/03 ?ZOdI., str. I-4213? o osebnem uvozu zdravil s strani posameznikov mogoče prenesti na primer fitofarmacevtskih sredstev, ki jih kmetje uvažajo zgolj za potrebe svojega kmetijskega gospodarstva?“

21 S sklepom predsednika Sodišča z dne 12. julija 2006 sta bili zadevi C-260/06 in C-261/06 združeni za pisni in ustni postopek ter sodbo.

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

22 Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem v bistvenem izvedeti, ali država članica, ki uvoz fitofarmacevtskega sredstva iz druge države članice, v kateri je sredstvo registrirano za dajanje v promet, podredi poenostavljenemu postopku registracije, namenjenemu preverjanju njegove istovetnosti z referenčnim sredstvom, lahko predpiše uporabo navedenega poenostavljenega postopka, kadar je gospodarski subjekt kmet, ki sredstvo uvaža zgolj za potrebe svojega kmetijskega gospodarstva, če je ta postopek vezan na osebo konkretnega gospodarskega subjekta, ki mora zadevno sredstvo poimenovati z lastno znamko in zanj plačati takso 800 eurov.

23 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ureditev, ki jo vzpostavlja Direktiva, ne temelji na obveznosti držav članic, da vzajemno priznajo registracije za fitofarmacevtska sredstva, izdane v drugih državah članicah, temveč na obveznosti registracije teh sredstev, ki spada v pristojnost držav članic, ki nimajo zveze z registracijo, izdano v drugi državi članici.

24 Tako v skladu z načeli, postavljenimi zlasti v členu 3(1) Direktive in ne glede na določbe Pogodbe ES o prostem pretoku blaga, v državi članici ni mogoče dati v promet niti uporabljati nobenega fitofarmacevtskega sredstva, ne da bi pred tem pristojni organ izdal registracijo v skladu z Direktivo. Ta zahteva velja tudi, če je pristojni organ druge države članice za zadevno sredstvo že izdal registracijo, ker Direktiva zahteva, da mora predhodno registracijo izdati pristojni organ vsake države članice, v kateri bo sredstvo dano v promet in uporabo (glej v tem smislu sodbo z dne 17. septembra 1998 v zadevi Harpegnies, C-400/96, Recueil, str. I-5121, točka 26).

25 Če je v državi članici kljub temu vložen zahtevek za registracijo fitofarmacevtskega sredstva, ki je v drugi državi članici že registrirano, se mora druga država članica v skladu s členom 10(1) Direktive pod določenimi pogoji izogibati zahtevam za ponovitev testov in analiz, ki so bili že izvedeni v zvezi z registracijo sredstva v tej državi članici, s čimer se prihranijo čas in stroški, ki bi se porabili za

izvedbo predpisanih zahtev.

- 26 Iz tega izhaja, da obveznost iz Direktive za uvoznika fitofarmaceutskega sredstva, da pridobi odobritev v skladu z Direktivo, preden da sredstvo na voljo tretjim, načeloma ne pomeni omejitve trgovine znotraj Skupnosti iz člena 28 ES (v zvezi s farmacevtskimi proizvodi glej sodbi z dne 11. decembra 2003 v zadevi Deutscher Apothekerverband, C-322/01, Recueil, str. I-14887, točke 48, 52 in 53, ter z dne 29. aprila 2004 v zadevi Komisija proti Avstriji, C-150/00, Recueil, str. I-3887, točki 56 in 57). Enaka ugotovitev velja za prepoved uporabe predhodno neodobrenega sredstva v državi članici uvoznici.
- 27 Iz tega izhaja, da udeleženec na trgu, ki je pridobil fitofarmaceutsko sredstvo s poreklom iz druge države članice, v kateri se na podlagi registracije pristojnega organa zakonito trži, tega sredstva ne more uvoziti v drugo državo članico, da bi ga tam dal v promet oziroma uporabljal, če nima registracije, ki je bila zakonito izdana v zadnje navedeni državi članici.
- 28 Nasprotno, če pomeni uvoz fitofarmaceutskega sredstva v državo članico, za katero je bila v drugi državi članici izdana registracija v skladu z določbami Direktive, vzporedni uvoz v primerjavi s fitofarmaceutskim sredstvom, za katero je bila v državi članici uvoznici že izdana registracija, se določbe Direktive o postopku izdaje registracije ne uporabijo (v zvezi s farmacevtskimi proizvodi glej sodbo z dne 12. novembra 1996 v zadevi Smith & Nephew in Primecrown, C-201/94, Recueil, str. I-5819, točka 21, ter v zvezi s fitofarmaceutskimi proizvodi zgoraj navedeno sodbo British Agrochemicals Association, točka 31). Tak položaj spada sicer pod določbe o prostem pretoku blaga iz Pogodbe ES.
- 29 Kljub temu morajo države članice preveriti, ali pomeni uvoz fitofarmaceutskega sredstva, za katero je bila v drugi državi članici izdana registracija v skladu z določbami Direktive, vzporedni uvoz v primerjavi s fitofarmaceutskim sredstvom, za katero je bila v državi članici uvoznici že izdana registracija, saj so zavezane spoštovati obveznosti in prepovedi iz Direktive (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo British Agrochemicals Association, točka 33).
- 30 Če je treba zadevno fitofarmaceutsko sredstvo šteti za tako, ki je bilo v državi članici uvoznici že registrirano, morajo pristojni organi te države članice priznati registracijo zadevnega sredstva, izdano za fitofarmaceutsko sredstvo, ki je že na trgu, če temu ne nasprotujejo pomisleki v zvezi z učinkovitim varovanjem zdravja ljudi in živali ter okolja (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Smith & Nephew in Primecrown, točki 29 in 32, ter British Agrochemicals Association, točka 36). Registracija na trgu obstoječega fitofarmaceutskega sredstva, ki je bilo v državo članico uvoženo z vzporednim uvozom, torej ne more veljati niti samodejno niti absolutno oziroma brezpogojno.
- 31 Če fitofarmaceutskega sredstva ni mogoče šteti za takega, ki je bilo v državi članici uvoznici že registrirano, lahko ta država registracijo tega sredstva dovoli le ob upoštevanju pogojev, postavljenih v Direktivi (glej zgoraj navedeni sodbi Smith & Nephew in Primecrown, točka 30, ter British Agrochemicals Association, točka 37), oziroma prepove dajanje tega sredstva na trg in njegovo uporabo.
- 32 Iz predhodnih navedb izhaja, da morajo države članice opravljati nadzor nad uvozom fitofarmaceutskih sredstev, pri čemer gre lahko, kot je to v obravnavnem primeru, za poenostavljeni postopek, s katerim se preveri, ali sredstvo potrebuje registracijo oziroma ali ga je treba v državi članici uvoznici šteti za registriranega. V zvezi s tem morajo pristojni organi države članice uvoznice na zahtevo upravičencev preveriti, ali za zadevno sredstvo lahko priznajo registracijo, ki je bila izdana za na trgu obstoječe fitofarmaceutsko sredstvo.
- 33 To velja, kot so navedle generalna pravobranilka v točkah od 40 do 47 sklepnih predlogov, države članice, ki so Sodišču predložile stališča, in tudi Komisija, ne glede na namen uvoza, in zato tudi za kmete, ki sredstvo uvažajo izključno za lastno uporabo.
- 34 Če bi bili kmetje oproščeni obveznosti poenostavljenega postopka registracije, bi bili za presojo vprašanja, ali za sredstvo lahko velja registracija, ki je bila izdana za drugo fitofarmaceutsko sredstvo, odgovorni zgolj oni. Vendar pa lahko ta presoja, prvič, zaradi nujnih razlogov splošnega interesa, ki so povezani z varovanjem zdravja ljudi in živali ter okolja, in ob upoštevanju pomislekov, predstavljenih v točki 30, pritiče zgolj pristojnim organom države članice uvoznice. Poleg tega kmet nima vselej primernih pripomočkov, da bi takšno presojo zunaj za to določenega postopka izvedel zanesljivo.
- 35 Taka oprostitev ne bi nasprotovala le z Direktivo uvedeni ureditvi, v skladu s katero je za dajanje

- na trg in uporabo fitofarmaceutvskih sredstev potrebna odobritev, temveč tudi učinkovitosti nad postopkom nadzora, ki ga morajo države članice izvajati zlasti na podlagi členov 3(1) in 17 Direktive.
- 36 Iz tega izhaja, da je država članica od tistega, ki želi z vzporednim uvozom uvoziti fitofarmaceutsko sredstvo, ki je na njenem ozemlju že registrirano, upravičena zahtevati poenostavljen postopek registracije, tudi če je ta uvoznik kmet, ki zadevno sredstvo uvaža le za lastno uporabo.
- 37 Kar zadeva vprašanje, ali sta osebna vezanost registracije, ki se izda po poenostavljenem postopku, in obveznost uvoznika, da zadevno sredstvo poimenuje z lastno znamko in zanj plača takso 800 eurov, združljiva s pravom skupnosti, je treba opomniti na to, da mora pristojni nacionalni organ skrbeti za strogo spoštovanje bistvenih ciljev ureditve Skupnosti namreč varovanja zdravja ljudi in živali ter okolja. Kljub temu načelo sorazmernosti v primeru varstva prostega pretoka blaga zahteva, da se sporna ureditev presoja glede na to, kar je potrebno za doseganje zakonitih ciljev varovanja zdravja ljudi in živali (sodbi z dne 10. septembra 2002 v zadevi Ferring, C-172/00, Recueil, str. I-6891, točka 34, in z dne 1. aprila 2004 v zadevi Kohlpharma, C-112/02, Recueil, str. I-3369, točka 14).
- Vežanost registracije na osebo
- 38 V zvezi s tem, kot ugotavlja generalna pravobranilka v točkah 49 in 50 sklepnih predlogov in kot navajata nizozemska ter finska vlada v svojih stališčih, je mogoče vežanost registracije na osebo, ob upoštevanju nevarnosti fitofarmaceutvskih sredstev in tveganj, povezanih z njihovo uporabo, upravičiti z nujnostjo učinkovitega in zanesljivega nadzora nad spoštovanjem zahtev Direktive.
- 39 Cilj, v skladu s katerim uporaba fitofarmaceutvskega sredstva v državi članici ni mogoča brez nadzora pristojnih organov te države članice in pod pogoji, določenimi v registraciji, je mogoče zagotoviti le, če je vsak kmet zavezan poenostavljenemu postopku registracije, ne glede na to, ali daje uvoženo sredstvo na voljo tretjim ali ga uporablja za lastne potrebe.
- 40 Če bi bila registracija pri vzporednem uvozu vezana le na uvoženo sredstvo, in ne na uvoznika, bi moral potreben nadzor opraviti slednji. Če bi bilo kmetom kljub temu dovoljeno, da fitofarmaceutsko sredstvo, ki je že bilo predmet poenostavljenega postopka za registracijo, brez predhodnega nadzora daje na voljo tretjim ali uporabijo, bi lahko to povečalo nevarnost nepravilne rabe ali zlorabe tega sredstva. Na eni strani namreč ne bi bilo zagotovljeno, da uvozniki zanesljivo preverijo, ali in pod katerimi pogoji za vzporedno uvoženo sredstvo velja registracija, ki je bila izdana za drugo sredstvo. Po drugi strani pristojni organi zadevne države članice prav tako ne bi mogli nadzirati spoštovanja strogih predpisov o označevanju in pakiranju fitofarmaceutvskih izdelkov, ki naj bi med drugim zagotovilo njihovo pravilno uporabo.
- 41 Poleg tega je mogoče registracije preverjati in odvzeti. V teh primerih morajo biti države članice, kot sta navedli tako generalna pravobranilka v točki 50 svojih sklepnih predlogov kot tudi francoska vlada, v skladu z razlogom za odvzem registracije sposobne v kratkem roku iz prometa vzeti vsa zadevna sredstva, ki se nahajajo na njihove ozemlju, kar ne bi bilo mogoče, če registracija ne bi bila vezana na osebo in bi bil poenostavljenemu postopku registracije podvržen le prvi vzporedni uvoz sredstva.
- 42 Posledično je vežanost registracije v poenostavljenem postopku na osebo upravičena.
- 43 Iz tega izhaja, da je lahko uvoznik podvržen poenostavljenemu postopku registracije tudi, če je bila za vzporedno uvoženo sredstvo že izdana registracija v korist drugega vzporednega uvoznika. Vendar ko pristojni organi države članice uvoznice ugotovijo enakovrstnost takega in referenčnega sredstva, upravna dejanja, ki se naložijo vzporednim uvoznikom v okviru poenostavljenega postopka registracije, ob upoštevanju načela sorazmernosti ne smejo presežati enostavnega vnosa zahtevka zanjo. Tak zahtevek mora vsebovati podatek o referenčnem sredstvu in obveznost spoštovanja pogojev v zvezi z uporabo, ki so za referenčno sredstvo določeni v registraciji. Pristojni organ mora odločitev sprejeti v strogo zavezujočem roku. Trajanje roka je odvisno od nadzorov, ki so lahko nujni, če obstajajo znamenja, ki zadevnim organom dopuščajo domnevo, da se bo vzporedno uvoženo sredstvo uporabljalo v razmerah, ki so drugačne od razmer referenčnega sredstva.
- Obveznost poimenovanja z znamko
- 44 Francosko pravo v skladu z navedbami francoske vlade, ki jo v tem delu podpira nizozemska vlada,

ne pozna obveznosti poimenovanja uvoženega fitofarmaceutskega sredstva z znamko pridelovalca. To naj bi namreč v skladu s prilogo k ministrskemu odloku z dne 17. julija 2001 zahtevalo le, da se v zahtevku za registracijo navede „predlagano trgovsko ime za sredstvo, ki je predmet zahtevka“.

45 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da taka obveznost, ne glede na to, ali gre pri tem za poimenovanje zadevnega sredstva s trgovskim imenom ali za označitev sredstva z znamko pridelovalca, v primeru vzporednega uvoza sredstva, ki se uporablja izključno za potrebe kmetijskega gospodarstva kmeta, ni niti primerna niti potrebna za doseg ciljev varovanja zdravja ljudi in živali ter okolja.

46 Iz tega izhaja, da te obveznosti v primerih, kot so ti, ki so sporni v postopku v glavni stvari, ni mogoče šteti kot upravičene zaradi varovanja zdravja ljudi in živali ter okolja, in je zato zainteresiranim ni mogoče očitati.

– Obveznost plačila takse 800 eurov

47 Francoska vlada v zvezi s takso, ki se odmeri za poenostavljeni postopek registracije pri vzporednem uvozu fitofarmaceutskih sredstev, navaja, da je znesek 800 eurov upravičen zato, ker naj bi pristojni organ sistematsko preveril vsak zahtevek in opravil poizvedbe pri pristojnih organih drugih držav članic.

48 Poizvedbe pri pristojnih organih države članice izvoznice so sicer lahko potrebne za presojo, ali fitofarmaceutsko sredstvo izkazuje zadostno podobnost referenčnemu sredstvu, ki je bilo v državi članici uvoznici že registrirano, vendar takega ravnanja ob upoštevanju načela sorazmernosti načeloma ni mogoče upravičiti pri vsakem posameznemu zahtevku za registracijo, ki je bil vložen za to sredstvo, za katero je bila drugemu pridelovalcu registracija že odobrena. Kot je bilo ugotovljeno v točki 43 te sodbe, upravna dejanja načeloma ne smejo presežati enostavnega vnosa zahtevka. Kljub temu ni mogoče izključiti nujnosti dodatnih poizvedb, če lahko zadevni upravni organ utemeljeno domneva obstoj nevarnosti, da se bo sredstvo, ki je predvideno za vzporedni uvoz, morebiti uporabljalo v razmerah, ki so drugačne od razmer referenčnega sredstva, in da vzporedni uvoznik ne bo spoštoval pogojev za dajanje v promet ter uporabo tega sredstva, ki so določeni v zanj izdani registraciji. Zato lahko poenostavljeni postopek pristojnim organom, odvisno od potrebnih dejanj, povzroči stroške, ki so od primera do primera drugačni.

49 Višina takse, ki se odmeri za poenostavljeni postopek pri vzporednem uvozu fitofarmaceutskih sredstev, mora biti sorazmerna s stroški, ki nastanejo zaradi nadzora ali upravnih dejanj, potrebnih za presojo zahtevka za registracijo. Kljub temu ta zahteva ne izključuje pavšalne ocene stroškov, če države članice spoštujejo načelo sorazmernosti. Nacionalna sodišča morajo presoditi, ali je ta zahteva, ob upoštevanju vseh okoliščin postopka v glavni stvari, izpolnjena.

50 V teh okoliščinah je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da lahko država članica vzporedni uvoz fitofarmaceutskega sredstva iz druge države članice, v kateri je že registrirano, podvrže poenostavljenemu postopku registracije, če kmet uvaža izključno za potrebe lastnega gospodarstva, pri čemer je registracija vezana na konkretnega kmeta. Ta registracija se ne sme pogojevati s tem, da mora zadevni kmet uvoženo sredstvo označiti s svojo znamko, če gre za kmeta, ki vzporedno uvaža izključno za potrebe lastnega gospodarstva. Registracija ne sme biti odvisna od plačila takse, ki ne ustreza stroškom, nastalim zaradi nadzora ali upravnih dejanj, potrebnih za presojo zahtevka za registracijo. Ne glede na to je ob spoštovanju načela sorazmernosti dovoljena pavšalna ocena stroškov.

Drugo vprašanje

51 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvenem sprašuje, ali je prej navedeno sodbo Komisija proti Franciji mogoče prenesti na vzporedne uvoze fitofarmaceutskih sredstev, ki jih poljedelci uvažajo zgolj za lastno uporabo. Navedena sodba se nanaša na združljivost pravil Pogodbe o prostem pretoku blaga s francosko zakonodajo o osebnih uvozi zdravil, ki se praviloma predpišejo v Franciji in jih uvoznik s seboj ne nosi osebno.

52 Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo vprašanje predložitvenega sodišča ni treba odgovoriti.

Stroški

- 53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Država članica lahko vzporedni uvoz fitofarmacevtskega sredstva iz druge države članice, v kateri je že registrirano, podvrže poenostavljenemu postopku registracije, če kmet uvaža izključno za potrebe lastnega gospodarstva, pri čemer je registracija vezana na konkretnega kmeta. Ta registracija se ne sme pogojevati s tem, da mora zadevni kmet uvoženo sredstvo označiti s svojo znamko, če gre za kmeta, ki vzporedno uvaža izključno za potrebe lastnega gospodarstva. Registracija ne sme biti odvisna od plačila takse, ki ne ustreza stroškom, nastalim zaradi nadzora ali upravnih dejanj, potrebnih za presojo zahtevka za registracijo. Ne glede na to je ob spoštovanju načela sorazmernosti dovoljena pavšalna ocena stroškov.

Podpisi

* Jezik postopka: francoščina.